

[Aase Olesen.]

denne lovgivning, har ret. Der er behov for at købe, og der er altså åbenbart store dele af handelen, som har behov for at sælge ud over den tid, som denne lov tillader. Jeg tror i virkeligheden, at også flertallet herinde vil erkende, at denne lov er umulig at administrere. Hvem i denne folketingsaal er klar over; hvornår de køber lovlig ost eller ulovlig ost hos bageren? Bageren kan måske knap nok finde ud af det.

Når jeg siger, at jeg tror, flertallet erkender det, så er det, fordi der jo er kommet denne § 10, stk. 2, som hr. Glensgård omtalte, ind i loven. Den er i virkeligheden et udtryk for, at man må opgive at administrere denne lov. Det er i virkeligheden at rette bager for smed. Når man ikke kan dæmme op for folks købelyst og salgstrang, så vælger man at ramme et andet sted, nemlig leverandøren. Vi har begrundet, hvorfor vi har fremsat dette ændringsforslag, og jeg skal henvise til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 8, som slår fast, at vi principielt mener, at ansvaret for, hvordan butikken drives, må være butiksindehaverens.

Jeg skal slutte med at sige, at vi kan ikke tage medansvar for denne lov. Vi kan beklage, at der ikke har været blot den mindste interesse for det forslag, som oprindeligt var lukkelovskommissionens udgangspunkt, nemlig en fri, men begrænset butikstid til f. eks. 55 timer. Heller ikke de delegationer, der har været inde, og som har fået forelagt spørgsmålet, har vist nogen interesse for det. Det kan jeg beklage, for jeg tror, at det bliver den vej, vi kommer til at gå engang i fremtiden.

Jeg kan ligeledes beklage, at vi ikke har haft god tid til at få diskuteret igennem alle problemerne omkring nærbutikkkerne, men vi henholder os i mindretalsudtalelsen til, at ministeren har lovet, at vi skal vende tilbage til disse problemer, når der foreligger en redegørelse om disse ting.

Alle i udvalget har, som hr. Jens Peter Jensen sagde, klamret sig til det kompromis, som kommissionsflertallet er kommet frem til, ud fra hovedsynspunktet, at der er ikke noget behov eller ikke noget stort behov for udvidelse af butikstiden. Jeg tror, at vi her har et af de klareste eksempler på, at folketinget har sat sig selv frivilligt ud af

spillet og lader de store organisationer bestemme.

Jeg vil tillade mig at tage et enkelt bilag fra udvalgsbehandlingen frem, nemlig et, vi endnu ikke har haft tid til at behandle, al den stund det er kommet, efter at der er skrevet betænkning; det siger måske mere end meget andet, om man har opnået det, man ville med denne lov: at skabe ro om spørgsmålet. Det er bilag nr. 45 til lovforslag nr. 130, og det er et brev fra Danske Handelsforeningers Fælles-Organisation. Her siger man udtrykkeligt, at man er bange for, at den lov, vi nu gennemfører, ikke vil føre til den ro, man tilsigter. Og hvad er grunden til det? Jo, man siger, at man rundt omkring i landet nu bygger udstillingslokaler, hvor man inviterer folk på udstilling og optager bestillinger på de udstillede varer, og nu vil man have, at udvalget i betænkningen eller måske i loven indfører nogle definitioner af, hvad en udstilling er, og at der ikke må sælges. Tror man, at man bygger udstillingsbygninger i massevis landet over og holder udstillinger lørdag og søndag, fordi der ikke er noget behov? Selvfølgelig er der behov for folk til i fred og ro at gå og se på varer, sammenligne pris og kvalitet. Det er alt det, vi ikke kan nå til daglig, når vi skal fare hjem fra arbejde og handle på ganske få kvarter.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Det er jo et afdramatiseret udvalgsarbejde, der nu ligger bag os vedrørende dette lovforslag, ikke mindst sammenlignet med det næsten dramatiske præg, der var over forhandlingerne om dette lovområde for en fem år siden. Jeg synes også, det er et sagligt udvalgsarbejde, der er præsteret. En lang, lang række deputationer har haft foretræde for udvalget, og en lang række bilag er modtaget. På denne baggrund kan det for at udtrykke sig afdæmpet overraske — men når man kender det pågældende parti, måske alligevel ikke overraske så voldsomt meget — at et enkelt, oven i købet stort parti endnu ikke har haft tid til at stille ændringsforslag til denne anden behandling. Vi har nu venligst fået at vide, at man vil prøve at nå det inden tredje behandling. Det er jo også praktisk, hvis man overhovedet vil nå det. Men det er i sig selv fanta-